

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

Biroul permanent al Senatului

Nr. 10873/2026

05-10-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 1 octombrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă pentru completarea art. 11 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic (**Bp. 366/2026**);

2. Propunerea legislativă privind instituirea Programului Național "Motorină fără Acciză pentru Agricultură României", precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (**Bp. 437/2026**);

3. Propunerea legislativă pentru finanțarea și implementarea sistemului informatic de gestionare a situației școlare (Catalogul Electronic) în învățământul preuniversitar (**Bp.391/2026**);

4. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii (**Bp.353/2026, L 486/2026**);

5. Propunerea legislativă pentru completarea art. 691 din Legea societăților nr. 31/1990 (**Bp. 419/2026**);

6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului (**Bp.430/2026, L 538/2026**);

7. Propunerea legislativă pentru completarea art.62 alin. (1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal (**Bp.370/2026**);

8. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 127/2017 privind instituirea Zilei Naționale de Cinstire a Martirilor din Temnițele Comuniste (**Bp. 407/2026**).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

444/6 octombrie 2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru finanțarea și implementarea sistemului informatic de gestionare a situației școlare (Catalogul Electronic) în învățământul preuniversitar*, inițiată de doamna senator PSD Carmen Orban împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UDMR, AUR, Pace-Întâi România, neafiliați (**Bp.391/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea obligativității implementării, utilizării și menținerii catalogului electronic în unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular din România, ca instrument principal de înregistrare a notelor, absențelor și a progresului școlar, implementarea acestuia urmând să se realizeze în cadrul „*Sistemului integrat de management al școlarității*”, operat de Ministerul Educației și Cercetării.

Soluțiile utilizate de unitățile de învățământ urmează să fie integrate cu infrastructura digitală centrală, prin intermediul unui API standardizat, cu respectarea cerințelor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării.

Totodată, se propune ca finanțarea serviciilor de catalog electronic să se asigure de la bugetul de stat, stabilindu-se pentru anul 2027 un quantum de 60 lei/elev/an, precum și responsabilitățile Ministerului Educației și Cercetării privind dezvoltarea, operarea și mentenanța infrastructurii digitale centrale.

II. Observații

1. Ministerul Educației și Cercetării a semnat, în luna iulie 2026, contractul de finanțare pentru implementarea proiectului I strategic „*Sistem integrat de management al informațiilor în educație - SIMIE*”, cod SMIS 359967, finanțat prin Programul Creștere Inteligentă, Digitalizare și Instrumente Financiare 2021-2027. Proiectul SIMIE are o durată de implementare de 36 de luni și are scopul de a întări sistemul integrat de management al informațiilor educaționale, prin crearea unui ecosistem digital educațional integrat, o viziune prin care Ministerul Educației și Cercetării își propune să valorifice datele în educație, îmbunătățind atât eficiența managerială, cât și calitatea actului educațional, în beneficiul elevilor.

Catalogul electronic și managementul formațiunilor de studiu este un modul dedicat gestiunii catalogului școlar în format digital, fiind stabilit explicit faptul că acesta este un modul integrat al platformei naționale, nu un sistem separat. Modulul Catalog Electronic și managementul formațiunilor de studiu este parte constitutivă a SIMIE, alături de module, precum: *Managementul Elevilor, Managementul Personalului, Evaluări Naționale, Orar, Rapoarte și Interoperabilitate*.

Această integrare structurală elimină necesitatea unei finanțări distincte, întrucât catalogul electronic nu funcționează ca aplicație autonomă, ci ca element al infrastructurii unice SIMIE.

2. Potrivit art. 1 propus „*Prezenta lege instituie obligativitatea implementării, utilizării și menținerii catalogului electronic în toate unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular din România...*”.

Astfel, observăm că textul omite învățământul confesional de la obligativitatea implementării, utilizării și menținerii catalogului electronic.

În acest sens, învederăm că, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional¹ a statuat următoarele „*Prin urmare, discriminarea generată prin sintagma „de stat” din cuprinsul textului legal criticat nu se poate justifica prin rațiuni obiective și rezonabile prin*

¹ Decizia nr.642/2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, anterior modificării prin art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2022 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și prorogarea unor termene

prisma scopului urmărit, fiind astfel contrară art. 16 alin. (1) din Constituție. Chiar dacă nu reprezintă în sine un drept fundamental distinct, bursa de performanță are natura unei măsuri legale prin care legiuitorul a ales să materializeze obligația sa constituțională, impusă de art. 32 referitoare la dreptul la învățătură și de art. 49 alin. (1) privind regimul special de protecție și asistență a copiilor și a tinerilor, de a sprijini copiii și tinerii care obțin rezultate remarcabile în diferite activități școlare, culturale, sportive sau tehnico-științifice și de a le asigura accesul la un proces educațional cât mai performant. Or, atât timp cât reglementează o anumită măsură în cadrul marjei sale de apreciere pentru implementarea politicii din domeniul educației, legiuitorul trebuie să fie imparțial și echitabil, în sensul că această măsură trebuie să îi vizeze pe toți beneficiarii primari ai procesului educațional care se află în situații identice sau comparabile. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la activitatea de legiferare, când în discuție nu este un drept fundamental, ci un beneficiu legal, legiuitorul este suveran atât cu privire la instituirea lui în sine, în considerarea unor circumstanțe specifice, cât și asupra modalităților și condițiilor de exercitare ale acelui beneficiu, însă este limitat de respectarea normelor și principiilor fundamentale, în cazul de față în discuție fiind principiul constituțional al egalității (a se vedea în acest sens Decizia nr. 362 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 24 august 2023, paragraful 22).

În final, Curtea subliniază că dreptul constituțional la învățătură și la educație implică în mod obligatoriu responsabilitatea statului de a asigura modalitățile de acces și facilitățile prin care acest drept se realizează. În acest sens, Constituția enumeră la art. 32 alin. (5) formele prin care se desfășoară învățământul, și anume în unități de stat, particulare și confesionale, ceea ce înseamnă că partenerii statului în realizarea acestui serviciu de interes public sunt prestatorii de servicii educaționale care aparțin mediului public, privat și confesional, cu toții contribuind, în egală măsură și în modalități specifice, la realizarea procesului educațional. În acest context, a elimina o categorie de elevi de la beneficiul bursei de performanță pe motiv că aceștia aparțin unei alte categorii de parteneri decât celei din mediul public echivalează cu negarea parțială de către stat a obligației sale constituționale și cu o vădită discriminare, care nu se poate justifica din punct de vedere obiectiv și rațional”.

Prin adoptarea normelor prezentei propuneri, în actuala modalitate de legiferare și redactare se pot crea premisele unor *vicii de neconstituționalitate* în raport cu prevederile art. 16 și art. 32 din *Constituția României, republicată*, referitoare la *principiul egalității în drepturi și dreptul la învățătură*.

3. Referitor la definițiile propuse la art. 2 din inițiativa legislativă, apreciem că acestea nu sunt valorificate în mod corespunzător în cuprinsul inițiativei legislative.

Cu titlu exemplificativ, menționăm că expresiile „*platformă centrală*” și „*furnizor de soluții digitale*” nu sunt reluate ca atare în partea dispozitivă a legii.

Totodată, pentru claritate și previzibilitate, apreciem oportună uniformizarea terminologiei², astfel încât fiecare termen definit să fie reluat în mod identic în cuprinsul inițiativei.

De asemenea, semnalăm că definiția noțiunii de „*catalog electronic*” trebuia corelată cu art. 133 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, care reglementează deja această aplicație ca parte a Sistemului integrat de management al școlarității.

În forma actuală, definiția utilizează sintagma „*sistem informatic securizat*”, în timp ce legea-cadru se referă la o „*aplicație*”, ceea ce poate genera necorelări terminologice.

Suplimentar, învederăm că formularea „*parte integrantă a «Sistemului integrat de management al școlarității», sau interoperabil cu acesta*” este ambiguă, întrucât nu distinge între catalogul electronic ca aplicație componentă a sistemului național și soluțiile digitale utilizate de unitățile de învățământ, care pot fi doar interoperabile cu acesta.

Cu privire la lit. b), având în vedere politica de organizare a Ministerului Educației și Cercetării, care a cunoscut modificări în ceea ce privește denumirea, era necesară înlocuirea sintagmei „*Ministerul Educației*” cu „*Ministerul Educației și Cercetării*”, observația fiind valabilă și pentru celelalte situații similare din inițiativa legislativă.

În ceea ce privește lit. c), precizăm că noțiunea de „*API standardizat*” nu are un conținut juridic specific domeniului învățământului, ci desemnează un instrument tehnic de interoperabilitate.

² În acest sens, observăm că se utilizează formulări apropiate, dar diferite în cuprinsul propunerii (cu titlu exemplificativ, sintagmele „*infrastructură centrală*”, „*infrastructură digitală centrală*”, „*platformele utilizate de unitățile de învățământ*” sau „*furnizorul de soluții tehnice*”)

Elementele relevante pentru aplicarea legii trebuiau integrate în cuprinsul dispoziției de la alin. (4) al art. 3, care ar fi trebuit să stabilească și obligația conectării soluțiilor de catalog electronic la infrastructura digitală centrală și transmiterea automată, interoperabilă și securizată a datelor educaționale,

Referitor la lit. d), semnalăm că noțiunea „*management școlar*” depășește obiectul reglementării privind catalogul electronic și nu este configurată distinct în restul propunerii legislative.

În plus, la lit. e), precizăm că noțiunea de „*interoperabilitate*” este deja definită la art. 3 lit. f) din *Legea nr. 242/2022 privind schimbul de date între sisteme informatice și crearea Platformei naționale de interoperabilitate*, drept urmare se impunea fie o trimitere la sensul stabilit de *Legea nr. 242/2022*, fie formularea strict pentru domeniul catalogului electronic, cu indicarea expresă a caracterului său special.

4. La art. 3 alin. (3), se precizează că »*implementarea catalogului electronic se realizează în cadrul „Sistemului integrat de management al școlarității” operat de Ministerul Educației*»«, iar, la art. 7 alin. (2), se stabilește că „*dispozițiile prezentei legi completează și se corelează în mod corespunzător cu dispozițiile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în special art. 132 și art. 133...*”. Or, potrivit dispozițiilor art. 13 și art. 14 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „*Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației*” și „*Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*”.

Prin urmare, formularea utilizată la art. 7 alin. (2), potrivit căreia dispozițiile proiectului „*completează și se corelează*” cu *Legea nr. 198/2023*, nu poate suplini o intervenție legislativă expresă asupra acestei legi, ba, dimpotrivă, apreciem că această formulare confirmă faptul că soluțiile vizează materia deja reglementată prin legea-cadru a învățământului preuniversitar.

Așadar, în măsura în care se apreciază că soluțiile legislative existente nu sunt suficiente, considerăm că ar fi fost mai indicată o intervenție expresă asupra *Legii nr. 198/2023*, în sensul completării corespunzătoare cu noile elemente/ipoteze avute în vedere, această concluzie fiind susținută și de prevederile art. 133 alin. (2) din *Legea*

nr. 198/2023, potrivit căroră „Catalogul electronic, parte a Sistemului integrat de management al școlarității, este o aplicație care rulează pe o infrastructură de tip „cloud”, bazată pe principiile interoperabilității și interconectării. Înființarea, organizarea, funcționarea, planul de migrare și interconectare, precum și calendarul operaționalizării catalogului electronic se stabilesc prin ordin al ministrului educației în maximum 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi”.

Suplimentar, învederăm că, potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, „Parlamentul este organul legislativ suprem al poporului român, însă în procedura de legiferare trebuie să respecte exigențele constituționale referitoare la aspectele formale ale acesteia”.

Este adevărat că inițiatorul legii sau deputații/senatorii, pe calea amendamentelor, au și posibilitatea să modifice alte legi, așadar, să extindă obiectul de reglementare al legii, cu condiția menținerii caracterului omogen și unitar al relațiilor sociale reglementate.

Legea criticată încalcă însă principiul unicității reglementării în materie, potrivit căruia reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ. Un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act. (...)

Prin aceste soluții legislative, legea criticată încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”.

În concluzie, pentru respectarea exigențelor de integrare organică în ansamblul legislației, de unicitate a reglementării și de evitare a paralelismelor legislative, apreciem că era necesară analizarea demersului legislativ, astfel încât dispozițiile de nivelul legii preconizate prin aceasta să fie configurate ca intervenții legislative exprese asupra Legii nr. 198/2023, nu ca reglementare distinctă, paralelă.

Totodată, în ipoteza reconsiderării proiectului ca intervenție legislativă asupra Legii nr. 198/2023, se impunea delimitarea dispozițiilor care trebuie să fie reglementate la nivel de lege de cele care, prin natura lor, aparțin nivelului infralegal.

Prin urmare, considerăm că era necesară menținerea la nivel de lege numai a elementelor esențiale ale regimului juridic al catalogului electronic (spre exemplu, instituirea obligației de utilizare, sfera

unităților vizate, raportul dintre catalogul electronic și catalogul în format fizic, sursa finanțării), în timp ce aspectele tehnice și procedurale să fi fost detaliate prin acte normative subsecvente.

În plus față de aspectele semnalate, precizăm că soluția normativă de la art. 3 alin. (3) se suprapune cu art. 133 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, care prevede deja cele menționate în textul propus.

Semnalăm că sintagma „*de pe piața liberă*”, utilizată la alin. (5), este neclară, putând genera dificultăți de interpretare, sens în care se impune revizuirea.

În ceea ce privește alin. (6), precizăm, pe de o parte, că norma propusă apare ca superfluă, obligația respectării cerințelor tehnice și de interoperabilitate fiind deja acoperită de alin. (4) și (8), iar, pe de altă parte, trimiterea la *Ordinul ministrului educației nr. 3896/2023* este eronată, acesta reglementând standardele tehnice minime pentru utilizarea catalogului electronic în școlile-pilot, în timp ce propunerea are în vedere implementarea catalogului electronic la nivelul tuturor unităților de învățământ preuniversitar.

Referitor la alin. (8), învederăm că obligația de transmitere a datelor nu poate fi instituită în sarcina unor „*platforme*”, ci doar în sarcina unităților de învățământ sau a furnizorilor de soluții digitale care administrează platformele respective.

5. În ceea ce privește art. 4 alin. (1), semnalăm că acesta nu se corelează cu art. 3 alin. (1).

Astfel, deși la art. 3 alin. (1) se precizează că obligația implementării și utilizării catalogului electronic este instituită și în sarcina unităților de învățământ particular, la art. 4 alin. (1) se menționează că finanțarea serviciilor de catalog electronic este reglementată exclusiv pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat.

De asemenea, soluția normativă propusă nu se corelează cu art. 27 alin. (5) din *Legea nr. 198/2023*, care precizează că „*Unitățile de învățământ preuniversitar particular și confesional sunt sprijinite de stat, conform prevederilor privind finanțarea învățământului preuniversitar din prezenta lege*”.

Drept urmare, apreciem că era necesară corelarea propunerii cu regimul finanțării de bază aplicabil unităților de învățământ particulare, astfel încât costurile aferente catalogului electronic să fie acoperite, după

caz, prin același mecanism de finanțare, în limitele și condițiile *Legii nr. 198/2023*.

Suplimentar, învederăm că mențiunea referitoare la interdicția solicitării achitării serviciilor de catalog electronic de către elevi sau reprezentanții legali ai acestora apare ca superfluă, întrucât textul prevede deja că finanțarea acestor servicii se asigură de la bugetul de stat, prin finanțarea de bază per elev, cu destinație specifică.

Dispozițiile art. 4 alin. (2) sunt contrare art. 139 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, potrivit căruia finanțarea de bază se asigură din bugetul de stat, în funcție de care se calculează costul standard per antepreșcolar/preșcolar/elev pentru cheltuieli cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora, prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării, precum și pentru cheltuieli cu bunuri și servicii, din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, prin bugetele locale.

Cu privire la art. 4 alin. (3), semnalăm că norma privind stabilirea unui quantum fix de 60 lei/elev/an pentru finanțarea serviciilor de catalog electronic apare ca necorelată cu mecanismul general al finanțării de bază reglementat de *Legea nr. 198/2023*. Deoarece cheltuielile aferente utilizării catalogului electronic au natura unor cheltuieli cu bunuri și servicii, acestea trebuie integrate în componenta corespunzătoare a finanțării de bază, prevăzută la art. 139 alin. (2) lit. c) din *Legea nr. 198/2023*, nu reglementate printr-un quantum distinct în prezenta propunere.

Referitor la art. 4 alin. (4), învederăm că art. 138 alin. (7) din *Legea nr. 198/2023* reglementează deja mecanismul de determinare și alocare a finanțării de bază pe baza costului standard per antepreșcolar/preșcolar/elev, iar în aplicarea acestui cadru au fost adoptate *Hotărârea Guvernului nr. 68/2024*³, respectiv *Hotărârea Guvernului nr. 69/2024*⁴.

În plus, semnalăm că, în măsura în care serviciile de catalog electronic sunt calificate drept cheltuieli cu bunuri și servicii, acestea

³ privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per antepreșcolar/preșcolar/elev, pentru finanțarea de bază a unitatilor de învățământ preuniversitar de stat, cu modificările ulterioare;

⁴ privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per antepreșcolar/preșcolar/elev, pentru finanțarea de bază a unităților de învățământ preuniversitar particular și confesional acreditate și autorizate, fără taxă, cu modificările și completările ulterioare

trebuiau avute în vedere în cadrul metodologiilor existente, nu printr-o metodologie distinctă prevăzută de prezentul demers legislativ.

6. Cu privire la art. 5 din inițiativa legislativă, având în vedere că datele cuprinse în catalogul electronic constituie date cu caracter personal, precizăm că, pentru a se asigura respectarea exigențelor referitoare la confidențialitatea și protecția acestor date, este necesar a se lua în considerare reglementarea, la nivel primar, a unor aspecte precum: persoanele care își dau acordul de prelucrare, persoanele care au acces la aceste date, scopul stocării datelor, durata perioadei de stocare, modalități de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare („dreptul de a fi uitat”) și garanții pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal, precum și orice alte aspecte care sunt considerate necesare în asigurarea respectării reglementărilor privind confidențialitatea și protecția acestor date.

Totodată, era necesar să se fi avut în vedere că prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează numai cu respectarea *Legii nr. 190/20187*, iar procedura de prelucrare trebuie reglementată la nivelul normelor primare.

Referitor la alin. (3), învederăm că era necesară indicarea entităților în raport cu care Ministerul Educației și Cercetării are calitatea de operator asociat.

În acest sens, apreciem că simpla calificare a Ministerului Educației și Cercetării ca operator asociat nu este suficientă, această calitate presupunând existența a cel puțin doi asociați, conform dispozițiilor art.26 alin. (1) din *Regulamentul general privind protecția datelor*. Astfel, se impunea revizuirea normei.

În ceea ce privește alin. (4) lit. e), apreciem că sintagma „*aplicarea măsurilor de control*” este improprie stilului normativ, întrucât controlul se exercită sau se efectuează, în timp ce sancțiunile se aplică.

Totodată, referirea generică la „*sancțiuni*”, pe care le aplică Ministerul Educației și Cercetării, este insuficientă, întrucât propunerea nu stabilește natura acestora.

Referitor la soluția legislativă de la alin. (5), precizăm că ordinul de ministru poate reglementa doar aspectele tehnice și procedurale de aplicare. În schimb, aspecte precum validarea furnizărilor și exercitarea controlului asupra acestora trebuie stabilite la nivel de lege.

Norma preconizată la alin. (6) este vag formulată, textul făcând trimitere într-un mod generic la norme metodologice.

Totodată, subliniem faptul că aspectele ce se propun a fi stabilite prin norme metodologice trebuiau reglementate la nivel primar, urmând ca normele subsecvente să stabilească doar aspectele tehnice.

7. Cu privire la art. 6 din inițiativa legislativă, se impunea corelarea alin. (1) cu alin. (1) al art. 3, întrucât acesta din urmă prevede obligativitatea catalogului electronic începând cu anul școlar 2027 -2028, în timp ce art. 6 alin. (1) stabilește implementarea etapizată în perioada 2026 -2028.

În plus, pentru previzibilitatea normei, apreciem că era oportună formularea astfel încât să se delimiteze în mod clar etapa de dezvoltare și implementare a sistemului față de momentul aplicării obligatorii.

Soluțiile preconizate la alin. (2) și (3) trebuiau reanalizate și, eventual, comasate, ambele privind sprijinirea unităților de învățământ preuniversitar de stat care nu dispun de infrastructură sau condițiile tehnice necesare utilizării catalogului electronic.

De asemenea, precizăm că sintagma „*termenul prevăzut*” este neclară.

Totodată, observăm că pentru unitățile de învățământ privat nu se stabilește posibilitatea obținerii sprijinului din partea Ministerului Educației și Cercetării. Astfel, având în vedere că norma este lacunară, apreciem că era necesară completarea acesteia și cu referire la unitățile de învățământ private.

8. Cu privire la art. 7 alin. (1) din inițiativa legislativă, semnalăm că termenul prevăzut pentru elaborarea normelor metodologice trebuia să curgă de la data intrării în vigoare a actului modificator, iar nu de la data publicării acestuia.

De asemenea, considerăm că era necesară eliminarea art. 7 alin. (2), întrucât obligația de integrare a proiectului în ansamblul legislației trebuie realizată anterior intrării în vigoare a propunerii legislative, în conformitate cu art. 13 din *Legea nr. 24/2000*.

Totodată, art. 7 alin. (3) trebuia formulat prin stabilirea unui termen clar și precis în care se va modifica/completa respectivul act.

În plus, era necesară eliminarea referirii la „*corelare*”, întrucât nu reprezintă un eveniment legislativ în sensul *Legii nr. 24/2000*.

9. Având în vedere exigențele constituționale și legale prevăzute de art. 74 alin. (4) din *Constituția României, republicată*, și de *Legea nr.24/2000*, referitoare la prezentarea propunerilor legislative numai în forma cerută pentru proiectele de lege, semnalăm că formula de atestare a legalității adoptării legii are cuprinsul prevăzut de art. 46 alin. (7) din *Legea nr. 24/2000*, „*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) sau (2), după caz, din Constituția României, republicată*”.

10. Precizăm că implementarea măsurilor preconizate este de natură să genereze un efort bugetar suplimentar.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organisme financiare internaționale.

Astfel, cu privire la formula de atestare a legalității adoptării legii, apreciem că era oportună eliminarea art. 77 alin. (2), referitor la posibilitatea Președintelui de a cere Parlamentului reexaminarea legii înainte de promulgare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului